

At pjøssa gomul skip

— er neyvan rætta leiðin.

Javnaðarflokkurin heldur, at føroyingar megu heldur fáa loyvi til at skifta síni gomlu skip út, men gott eftirlit eigur at vera, so veiðutrýstið ikki økist, sigur Jørgen Thomsen, figgj-arnevndarformaður

Um ikki brimgangur, so hevur verið ókyrra í landsstýrissamgonguni hesa seinastu tíðina.

Avisur samgongulimir úr tjóðflokkinum hevur eisini verið rættuliga avgjörður, um fiskiskipapolitikk landsstýrisins.

Fólk hava eisini tikið til orðanna, bæði í talu og skrift, um henda sama spurning.

Ikki sørt av trænaði hevur eisini verið, um hvør samgongan ið hevur loyvt fleiri trolarum inn á

grunnin hjá okkum, hendan, ella hon, ið sat framman undan.

Her nýtist ongum at træstast, tí hetta stendur týðuliga í føroyska álmanakkanum.

Ein eigur kortini at hava i huga, at trolarar vóru játtaðir av borgaraligu samgonguni, men sum komu undir hesi samgonguni, og uttan iva var okkurt eisini játtað av henni, ið sat framman undan teirri borgaraligu samgonguni.

Her er talan um skip, ið skulu royna við Føroyar.

Alt hetta kjak stendst av, at nú eru alt ov nógv skip at fiska tær nøgdir av botnfiski, sum veiðast kunnu á grunnum okkara. Tað verður ov lítið til so mong, so her er ikki plass fyri nakrari øking, men heldur tvørturímóti, verður sagt, veiðutrýstið eigur heldur at minkast.

Tað er hetta, sum tykist vera rættuliga torført.

Í lögmanstroðuni verður sagt frá hvønn fiskiskipapolitikk, ið landsstýrið hevur i hyggju at føra á Føroyaleiðini. Her verður endurgivið eitt brot.

Tað er avgjörði politikkur landsstýrisins at royna at passa veiðutrýstið til teir veiðumøguleikar, sum eru.

Órðaskifti hevur verið við vinnuna um, hvussu hetta mál best verður rokkið, og sum eina byrjan er samtykt skipan fyri fiskiloyvum.

Hesin politikkur merkir øðrumegin, at har sum veiðutrýstið er ivaleysa stórt, kann bert útskipting verða loyvd, sum ikki økir um veiðutrýstið.

Hetta merkir eina ávís fastfrysting av ognarviðurskiptunum og hevur eisini trupuleikar við sær fyri ávís flakavirki, sum hava litla ráveru.

Hinvegin er ikki

møguligt at loyva øktum veiðutrýsti eftir vanligu botnfiskaslagunum, tí hetta bert kostar hjá tí flotanum, sum longu er.

Her verður týðuliga sagt frá, at ætlan landsstýrisins er einans at loyva útskipting av fiskiskipum og ikki at vaksa um veiðutrýstið á føroyaleiðini eftir botnfiski.

Vit megu ásanna, at ikki allar útskiptingarnar, sum hava verið, endaðu sum veruligar útskiptingar. Stór skip komu til Føroya, meðan mikið smærri fóru út aftur.

At pjøssa gomul skip er neyvan rætta leiðin at ganga, tí tað er mangan so, at landskassin veðheldur meiri fyri umvælingum/ella umbygging av einum gomlum skipi heldur enn fyri einum nýbygningi, sum hóast alt má vera betri enn eitt gamalt skip.

Mær tykir, at tá ið tosað verður um útskiptingar av veiðiorku, so verður mangan vist á skipastøð (tonsatal), í tonsum og í tali av skipum.

Veiðuorka má haldast at vera annað enn hetta, serstakliga, tá ið talan er um trolarar, tí her eru mong viðurskipti at hava i huga. Hvussu stór er tovkraftin? Hvussu stórur er motorurin? Hverur skipið tovgear? »dysul?« Eisini spælkraftin má hava sín týðning, og mangt annað.

Jørgen Thomsen, figgj-arnevndarformaður: Sjalvandi skulu vit eisini nýtiansgera fiskiflotan

Tað eru fyrirkøkur, sum dragast við gomul skip, sum hava fyrri neyðini at verða skift út, og sum fegnir vilja skifta út, tí gomul skip eta i mongum føri vinningin út aftur i umvælingum og øðrum viðlíkahaldi, so einki verður eftir.

Tí verður hildið i javnaðarflokkinum, at føroyingar megu fáa loyvi at skifta út síni gomlu skip, men gott eftirlit eigur at

skipast av serkønnum fólki, sum hava skil á hvat ið er øking av veiðutrýstinum ella ikki.

Støða javnaðarflokksins er grundað á, at hetta er sjálvt grundstøðið undir samfelag okkara. Og tann dag, ið vit ásanna, at vit eru betur farin við at nýmótansgera alt, uttan fiskiskipaflotan, tá ruggar neyvan alt rætt i hesum landi.

Jørgen Thomsen.

Eitt spark afturat

Herfyri fekk eg skriv frá býráðnum í Havn, undirskrivað av borgarstjóranum og skrivaranum. Tað var dagfest 23. desember 1987.

Innihaldið var um apotekútsølu á Vaglinum, sum borgarstjórin roynir at fáa vart sum eitt av teimum farnu minnunum og sum eitt av teimum fáu farnu handilsstøðunum vit enn eiga i Havn frá eini farnari tíð.

Afturat skrivinum vóru onnur skjøl, sum vísa gongdina i royndunum at fáa tingið til at vákrunna hetta holið, sum annars ætlast at verða burturbeynt, sum so mangt annað gamalt.

Men eingin vákrunn frá formansskapinum. Tá eg 7. januar vitji inn á lögtingsskrivstovuna og havi á máli apotekútsølu, fái eg bert at vita, at eg kann hyggja sjálvur; jú, eg fekk sum frammaná, har er alt longu sundurtikið — og rúmið er sum eitt

hvørt annað pakkhús.

Ikki eiti á sum formansskapur tingsins her hevur verið úti um seg og effektivur.

Lika so náðileyst var hetta farna minnið syndrað, sum tá tinghúsin, hugsi serliga um tað útvortis — vórðu broytt og sniðið frá tinghúsinum stutt eftir aldarmótið, syndrað, einastu hús sum vóru eftir av tí serliga arkitektúrnum, harmulígt.

Líkt tí niðingsgerð, sum i heyst varð framd av triumviratunum — helst við býráðsins samtykki — Meinigheitshúsið/Sjóvinnubankin/S.M.S., tá tey sera vökru grantrøini, sum har stóðu á telegraf-økinum i mannaminni, vóru burturskrykt — sundursagað — i einum degurðatíma, so eingin skuldi varnast tað.

Eg eri alt annað enn samdur við tingsins formansskapi i hási avgerð, teir hava tikið.

Slikar gerðir, eg her havi nevnt, geva okkum einki høvi til at økja um virðingina fyri teimum, sum slikar avgerðir fremja. Vit, sum hava tokka til farnu ættarliðini og gomlu Havnina, siggja hetta mest sum eitt spark til Havnina.

7. januar 1987
J. Lindenskov

Jákup Lindenskov er ikki samdur við avgerðina hjá formansskapinum i Tinginum at taka gamla apotekið til skrivstovu

Øll fingið posa

I samband við greinina hósðagin um brennistøðina varð sagt, at øll hava enn ikki fingið bláa posan. Vit hava nú fingið at vita frá teimum, sum hava koyrt posan út til húsarhaldini, at øll hava fingið bláa posan. Sagt verður, at um onkur kortini ikki hevur fingið posan, kunnu tey boða frá.

Annars verður sagt, at orsøkin til, at menn søgdu seg úr starvi orsakað av teimum bláu posunum, er ikki beint. Tað var heilt onnur orsøk til uppsagn teirra.